

Woord van de pastoor

Kerstmis. Een Kerstman deelt pakketten uit. Hij is ingehuurd door een groot bestuur met meer dan 300 personeelsleden. Wat zegt hij... Ho, Ho, Ho en heeft een grote bel. Hij moet mensen in het zonnetje zetten die het afgelopen jaar iets bijzonders hebben gedaan, maar als er één niet is zegt ie...oké, die fles wijn is ook al weer voor mij! Het kerstpakket is wat minder luxe i.v.m. de mindere tijden, maar voorzien van een receptenboekje voor "alive and cooking" wordt het een geslaagde kerst.

Op de vraag wat Kerstmis is zegt een protestants-christelijke jongere uit Groningen: "Kerstmis is voor mij heel simpel: de geboorte van Jezus. Jezus is de Zoon van God en mijn Verlosser. Dat Hij geboren is, is voor mij belangrijk en dát vier ik met Kerst. Vrede op aarde, de armen, dat soort bredere dingen denk ik wel aan, maar dan het hele jaar lang. Jezus dacht daar ook het hele jaar aan." Ik denk, mooi. Een succesvolle bekende Nederlandse zanger antwoordt op dezelfde vraag wat voor hem Kerstmis is: Kerstmis is voor mij onbeperkt vreten en...een familiegebeuren natuurlijk. Ik denk, hoor ik dat goed?

De mensen die het goed hebben, hebben in deze dagen zware en lange maaltijden, maar de verkondiging in de kerken is vaak maar licht-verteerbaar. Vrede op aarde, wat de engelen zongen – doet het altijd goed. Maak er iets moois van, thuis. Even ruzies achterwege laten. Even denken aan de medemens in nood. Een moment wat anders is dan de rest van het jaar. Prettige feestdagen bij de kassa op de kerstkoopzondag.

Beste mensen, wat zijn we ver van huis... als we die mooie en waardevolle thema's moeten bewaren voor die momentopname van Kerstmis. Wat heeft de aarde aan één keer vrede en de rest van de tijd gewoon hard zoals altijd? Wat hebben de armen aan één keer een groep rijken die wat kruimels van de tafel laten vallen? Wat hebben we aan een goed familiegevoel, die éne keer wél samen aan tafel, als we de rest van het jaar ieder voor onszelf leven, bordje op de knieën voor de tv, de pc of met je i-pad of tablet op de schoot? Wat brengt de kerk als je die ene keer per jaar "naar binnenloopt voor dat Kerstgevoel", wat kopen we voor een jaarlijkse "peptalk" als alles blijft zoals het was? Natuurlijk, we lossen daarmee niets op.

Jezus denkt het hele jaar aan al die thema's. De profeet Jesaja zegt: Hij verblijdt mensen, vergroot onze vreugde, Hij breekt het juk van last en schuld dat op ons drukt. Jezus' naam is gerechtigheid. De Blijde Boodschap van Kerstmis is niet die van een Kerstman die hohoho roept en cadeaus uitdeelt, maar Jezus zelf die zegt, kijk hier in kribbe naar Mij, laat Mij leven en werken in jouw bestaan en heb je naaste lief als jezelf. Niet alleen nu, maar ook in 2015. De Blijde Boodschap is, dat er iemand - met een hoofdletter- die het hele jaar naar ons omkijkt, naar mensen die wel heel groot en stoer doen, maar eigenlijk ook maar hele gewone, arme en soms helemaal niet zo gelukkige mensen zijn, mensen die al hun goede, maar ook nogal eens ons bewust slechte handelen opsluiten in de overtuiging dat God toch wel liefde is. Wij denken wel die éne keer per jaar om te moeten kijken naar vrede en armen... Maar wat hebben wij eigenlijk te geven? Geld genoeg, ondanks de crisis, kinderen die met hun tablet spelen, terwijl ik zelf goed moet nadenken of ik er wel een aanschaf; als jongeren bellen, gamen en internetten terwijl de kosten de pan uitrijzen en er mensen zijn die wel 500 chatvrienden en vriendinnen hebben, maar met dat alles koop je geen vrede en geluk.

Jezus denkt het hele jaar aan ons. God, de Schepper en Vader van alle mensen, is om ons mensen bekommerd als om zijn eigen kinderen. Jezus is als Zoon van God mens geworden, vrijwillig, om ons te verlossen. "Heden is u

een Redder geboren, Christus de Heer". Dat is geen abstracte taal, maar een boodschap van hoop voor u en mij. Toch klinken er voortdurend tegengeluiden die overigens niet nieuw zijn, ze zijn van alle eeuwen:

Een bekend en geëerd cabaretier zegt: "Jezus heeft nooit verteld dat Hij de zoon van God is". Dan denk ik: In de H. Schrift spreekt Jezus met Filippus over God de Vader. Als Filippus dan zegt; Heer toon ons de Vader, dan zegt Jezus: Filippus, wie Mij ziet, ziet de Vader.

Een dominee zegt dat God niet bestaat. Bovendien zegt hij, moeten we af van het standaardpakket van de Kerk. "Het geloof in Christus, dat wij in Hem onze redding vinden, dat er vergeving is van zonden en het eeuwige leven". Mocht je daarin toch geloven en worden teleurgesteld dan heb je volgens hem gewoon pech gehad. Alsof het met geloven gaat om een standaardpakket zoals wordt gebruikt voor het uitvoeren van een grote onderhoudsbeurt voor een auto. De betreffende dominee heeft moeite met het woord "bestaan". Onze Paus Franciscus spreekt in zijn bemoedigende woorden wel degelijk over het bestaan van God, zou onze Paus het dan ook bij het verkeerde eind hebben? Voor de gelovige mens is God een realiteit in het menselijk bestaan. Dit mogen wij geloven, daarvoor komen wij bij elkaar, daarom vieren wij het Kerstfeest

Uiteindelijk hoeven wij ons hart niet te verstoppen voor de gebrokenheid van ons mensenbestaan. God weet het. Wie van ons heeft er niet het afgelopen jaar iemand die hem dierbaar is, zien lijden of zelfs sterven? Ook de herinneringen aan de trieste ramp met de MH 17 waar zovelen het leven lieten, hoeveel mensen zijn dit jaar weer alleen komen te staan, door uitsluiting, door dood of scheiding? Of waren we het zelf? Of waren het de kinderen die in allerlei onmogelijke situaties het hoofd boven water moeten houden? Elk jaar kletsen over vrede en kerstromantiek is zó godsgruwelijk leeg voor mensen die wel beter weten hoe het leven écht in elkaar zit. God weet het, al lijkt het taboe! Spreken over Jezus als Verlosser heeft wel degelijk bestaansrecht en is niet abstract, maar de enige hoop voor wie kán en wil geloven. Jezus kijkt ook ná de feestdagen naar jou om, terwijl de wereld weer verder dendert. Hij ziet jou staan, als je Hem maar kiest om ook in jouw leven belangrijk te worden. Als je er maar voor kunt openstaan dat Jezus niet alleen geboren werd – eens, in een tochtige stal – maar geboren wordt – nu, in jouw hart, als dat hart maar genoeg hunkert naar verlossing, échte verlossing, echte innerlijke vrede. En dat vinden we als we mogen geloven dat er iemand is, die Éne ware God van liefde, die naar jou omziet, het hele jaar door.

Aan ons de vraag: kunnen wij dat geloven? De christelijke jongere waarmee ik begon, is duidelijk iemand die vast gelooft dat Jezus hem heel persoonlijk heeft aangeraakt en aangenomen in liefde. Die gelooft en ervaart dat God in Jezus Christus hem dagelijks nabij is. Die ziet vanuit zijn geloof dat Gods liefde ook werkt in en door mensen om hem heen, en in hemzelf. Ja, dan vier je kerstmis omwille van die absoluut-belangrijke vriend die Jezus voor je mag zijn. Wat ben je dan gelukkig! Je kent Hem allang. Wat Hij het hele jaar al doet: vrede en onderlinge liefde geven, gemeenschap, Kerk vormen. Je

hoeft de jarige niet te vertellen waarom je naar zijn verjaardagsfeest komt, met welk thema. Want je komt omdat Hij jou heeft uitgenodigd, omdat Hij jou meer geeft dan je zelf kunt meenemen. Je viert feest omdat Hij is zoals Hij is en je samen een band hebt die je dag-in-dag-uit een ervaring van feestvreugde geeft.

De mensen die het hele jaar door God en Jezus zo'n belangrijke plaats geven in hun leven, mogen zich bevestigd weten in hun geloof en keuze om de kerk te bezoeken en te leven als christen. Deze geloofsovertuiging wordt zonder twijfel zichtbaar in de betrokkenheid en de groei van onze parochie H. Willibrord. Daar zetten wij ons voor in met elkaar en met het pastorale team dat met de uitbreiding van een nieuwe Diaken zich voorbereidt op een veelbelovend jaar, waar wij samen met het parochiebestuur, dat zoveel inspanningen getroost, de zorg blijven dragen voor een goede toekomst van de kerk in onze streek.

Danken wij God voor de geboorte van de Verlosser! Vieren wij feest voor onze grote vriend, Jezus! Een uitgestoken hand, een uitnodiging om Hem te zoeken en te ervaren dat er iemand is die u eerder heeft gezocht dan u Hem, iemand die naar ons omkijkt. Altijd.

Graag wens ik u namens het pastorale team en het parochiebestuur een Zalig Kerstfeest toe en een heel Gezegend 2015.

Pastoor Luijckx

Uitbreiding pastorale team

Het pastorale team van onze parochie H. Willibrord wordt uitgebreid.

De bisschop heeft pastoor Luijckx via Vicaris Generaal van den Hout laten weten dat diaken Alexis Szejnoga het pastorale team komt versterken.

Alexis is 38 jaar, gehuwd, vader van twee kinderen en woont in Udenhout. Hij heeft theologie gestudeerd en was als pastoraal werker werkzaam.

Zaterdag 8 november j.l., is hij tot permanent diaken gewijd in de St. Jan in Den Bosch. Nu werkt hij half-time in de Johannes de 23^e parochie; Berkel-Enschot, Udenhout en Biezenmortel en zal per 1 januari 2015 als half-time bezoldigd diaken worden benoemd voor de parochie H. Willibrord; Kaatsheuvel, Loon op Zand en De Moer.

Daar wij nu twee diakens hebben zullen taken goed worden verdeeld. Diaken John Dommeck is wegens zijn dagelijkse werk als leerkracht voornamelijk de weekenden en enkele middagen/avonden beschikbaar voor de parochie. Diaken Alexis Szejnoga zal, behalve weekend-assistenties, ook overdag beschikbaar zijn voor huis- en ziekenbezoeken, het assisteren of leiden van uitvaarten of andere vieringen, het geven van catechese en waar nodig ondersteuning bieden bij de voorbereiding op de sacramenten zoals Doopsel, Vormsel en H. Communie.

De presentatie van Alexis zal plaatsvinden in januari 2015

Uiteraard houden wij u op de hoogte van de ontwikkelingen en vragen wij u om gebed voor de komende tijd.

Pastorale team
Pastoor Luijckx

Kiezen om te geloven

Soms leest een mens iets dat hem treft, dat hem of haar bevestigt in wat hem beweegt of beroert, zoals mij onlangs overkwam toen ik in de krant een artikel las over de fysicus *Carlo Beenakker* (*Leiden 1960). De toonaangevende wetenschapper met wereldbekendheid Beenakker is een van de ontdekkers van het wondermateriaal *grafeen* en van de zogenaamde *majorana-deeltjes*.

Grafeen is een soort van afgesneden snippertje van een koolstofatoom.

De ontdekking van het majorana-deeltje levert nieuwe inzichten op bij het ontsluiten van het mysterie van de donkere materie in het heelal.

De interviewer verbaast zich erover dat de fysicus nog steeds katholiek is, omdat de meeste wetenschappers vinden dat geloof en wetenschap met elkaar op gespannen voet staan.

Beenakker citeert daarop de katholieke romanschrijver Willem Jan Otten die dit jaar de belangrijkste literaire prijs, de P.C. Hooftprijs, won.

Otten schrijft: *“Iemand die gelovig is kan zich heel goed voorstellen hoe het is om niet gelovig te zijn. Daar worstel je immers als gelovige elke dag mee. Maar iemand die ongelovig is, kan zich omgekeerd niet voorstellen wat het is om gelovig te zijn.”*

Beenakker vervolgt met: *“Ik leef vanuit de overtuiging dat God bestaat. Nu kun je allerlei tegenwerpingen maken, dat religie een product is van existentiële angsten enzovoorts- allemaal heel plausibel inderdaad. Toch kies ik er voor om te geloven. Niet omdat ik zeker weet dat God bestaat, maar omdat ik ervan overtuigd ben. Geloven is een keuze en ik vertrouw erop dat het een goede keuze is.”*

Ik deel zijn overtuiging. Nog steeds geef ik gehoor aan de keuze die mijn ouders voor mij hebben genomen. Daar is niks mis mee, zolang ik er ook maar van overtuigd ben, dat mijn geloofsovertuiging geen meerwaarde heeft boven die van een medemens welk geloof hij of zij ook aanhangt.

Ook voor paus Franciscus nog actueel:

De Verklaring over de houding van de Kerk ten opzichte van de niet-christelijke godsdiensten ('Nostra Aetate', Vaticaans Concilie 1965)

Een spectaculair gezicht: paus Franciscus samen met de plaatselijke leider van de moskee in Istanbul biddend 'in de richting van Mekka', zo werd ons door de nieuwslezer verzekerd. .

Misschien schrikken daar tenminste sommigen van mijn landgenoten van, dacht ik toen ik het zag. Vijftig jaar geleden was het waarschijnlijk minder opzienbarend, want toen was het rustiger in de moslimwereld. Ongetwijfeld weten nog maar weinig mensen dat paus Johannes Paulus II in 1985 in Casablanca een stadion vol met moslimjongeren heeft toegesproken. Hij nam daarbij als vertrekpunt het gemeenschappelijke geloof van christenen en moslims (en joden) in één God, schepper van hemel en aarde. Hij probeerde zo opbouwend mogelijk tegelijk een humaan appèl te doen op de jongeren. Dat werd ook door de bovengenoemde verklaring als fundamentele houding van de Kerk geaccentueerd; *Bij haar opdracht om de eenheid en de liefde tussen de mensen en zelfs tussen de volkeren te bevorderen, schenkt de Kerk allereerst aandacht aan datgene wat de mensen gemeen hebben en hen tot onderlinge lotsverbondenheid leidt.*

Natuurlijk voelde de paus zich toen wel verplicht aan het slot van zijn toespraak kort het belangrijke plus van het christendom te vermelden, de persoon van Jezus Christus en het veel grotere belang dat de christelijke wereld aan Hem hecht vergeleken met de wereld van de islam. Hij had ook nog kunnen wijzen op de derde Persoon van de heilige Drievuldigheid, de Heilige Geest.

In de prelatie van de eerste zondag van de advent wordt het zo treffend gezegd over Jezus: *toen Hij eertijds kwam, kwetsbaar en klein.* Hij was natuurlijk kwetsbaar als elk kind in de schoot, maar Hij wilde dat uitdrukkelijk ook uit vrije wil zijn ten bate van de mensheid. Hij heeft geleden op het kruis. Daar ligt een geweldig verschil met de profeet Mohammed die de verleiding niet kon weerstaan ook met geweld zijn belangen, of die van Allah te verdedigen. Eerder had hij met een echt profetisch elan de éne God beleden, schepper van hemel en aarde, beloner van het goede en straffer van het kwade. Daarna ontving hij visioenen die uiteindelijk de Koran, het heilige Boek zouden vormen.

Door de gave van de Geest is er voor de christenen een veilige interpretatie mogelijk van de heilige Schrift, die het mogelijk maakt vreedzaam Volk van God te zijn. Natuurlijk is dat delicaat omdat de moslims zouden kunnen wijzen op de verdeeldheid van het christendom. Maar dat is ook precies de reden dat de scheuring in de elfde eeuw (Constantinopel) en de zestiende eeuw (de Reformatie) zo'n treurige werkelijkheid is. Het bemoeilijkt de zending tot de wereld.

Het is belangrijk om naar de stem van de Kerk te luisteren om de nieuwe openheid naar de grote wereld te beseffen:

*de Katholieke Kerk verwerpt niets van datgene wat in de verschillende godsdiensten waar en heilig is. Met oprechte eerbied beschouwt zij die gedrags- en leefregels, die voorschriften en leerstellingen die, hoewel in veel opzichten verschillend van hetgeen zij zelf houdt en leert, toch niet zelden een straal weerspiegelen van de Waarheid welke alle mensen verlicht. Zij, de Kerk, echter verkondigt en moet zonder ophouden verkondigen de Christus, die is 'de Weg, de Waarheid en het Leven', in wie de mensen de **volheid** van het godsdienstig leven vinden en in wie God alles met zich heeft verzoend.*

Op weg naar Kerstmis, bij de stal van Bethlehem, kan het weer gebeuren dat het gaat tintelen, een Verlosser voor de gehele wereld.

Die tinteling wens ik u toe.

Zalig Kerstfeest,
Pastor J.Groos

Postzegels voor stichting Dorcas

Lieve medeparochianen,

Zoals u weet spaar ik al enkele jaren postzegels voor de stichting *Dorcas*, die mijnheer van Loon dan weer bij mij ophaalt. Of ik stuur met de regelmaat een pakketje postzegels en spaarzegels van allerlei acties naar hem op.

Dick van loon en zijn medewerkers gaan dan op stap om van die postzegels en andere zegels geld te maken voor Dorcas.

Hun laatste opbrengst was **2000 euro**, een heel mooi bedrag, waar de stichting Dorcas weer mooi werk van kan doen.

Op dit moment is dat mensen helpen, die met hele gezinnen de oorlog tegen ISIS zijn ontvlucht. Vaak moeders met vele kinderen, want hun mannen en vaders zijn of vermoord of ontvoerd.

Ze komen in kampen terecht waar ze alleen maar een dak boven hun hoofd hebben en waar nu de winter ook aankomt.

Op 20 november zag ik in een programma hoe de vluchtelingen daar bittere tijden moeten doorkomen. Er stonden 3 warmtebronnen voor de mensen die daar alleen maar een dak boven hun hoofden hadden met heel, heel veel lawaai te draaien. Bijna niet om aan te horen zei de verslaggever. Hij vroeg toen ook aan de mensen of ze dat lawaai niet erg vonden. Toen zei een moeder: beter in dit lawaai met mijn hele familie hier dan in het verschrikkelijke oorlogsgebied. Dit gaf mij de koude rillingen en dacht aan onze verwarming: een draai aan de knop en we zitten warm en veilig.

Lieve medeparochianen, nu heb ik een vriendelijke, doch voor Dorcas een dringende oproep aan jullie!

De tijd van elkaar kerst en nieuwjaarswensen sturen komt er weer aan. Tegelijk krijgen wij wensen toegestuurd en daar gaat het over in mijn oproep.

Alstublieft, alstublieft, alstublieft, gooi de postzegels die op de envelop zitten niet zomaar klakkeloos weg knip ze uit en bewaar ze even!!!

Om ze dan na de feestdagen even bij mij af te geven of in de brievenbus te stoppen!

De mensen van Dorcas zullen u dankbaar zijn en de vluchtelingen bezorg je er een beetje warmte door. En wat denkt u van u zelf? Vul dit ieder voor zich maar in.

Spaart u met mij mee? Dan alvast heel, heel, heel hartelijk dank daarvoor!

Samenwerken voor hen die het niet zo goed hebben als wij en ook nog op de vlucht zijn doet me op dit moment denken aan Maria en Jozef met hun kindje.

Zij hebben het gered. Laat ons zorgen dat alle vluchtelingen het ook redden!

Laat hen niet in de kou staan! Het kost u alleen maar enkele seconden van uw tijd en voor hen kunnen het jaren worden van een beter leven!

Een Zalig en gelukkig Kerst en Nieuwjaar gewenst.

Nelly Klijn de Jong.

Alweer over VLUCHTELINGEN??

Ja, alweer!

Het gonst in de hele wereld over wat we met die vluchtelingen aan moeten.

En we zijn ze niet allemaal goed gezind.

Maar sta eens stil en lees.

Onze wieg zou ook in Syrië, Sierra Leone of Bosnië hebben kunnen staan.

Wat een voorrecht om hier te mogen wonen.

Maar ook wat een verantwoordelijkheid ....

Joop Stokman

Mijmering over Kerst.....

Nu ik hier bij de kribbe sta, klein kerstkind herinner ik mij.....een droom?
nee..... het was echt ik was nog maar een kleine dreumes
dus lang heel lang geleden zo gezegd.

We gingen samen, ikke en mijn bruurke Kerstkindje kijken in elke stal
we hadden van ons moeke halve centjes gekregen
dat was voor het engeltje, maar dat begreep ge al.

We liepen van de ene kerk naar de andere
dé kon toen nog, toen waren alle kerken nog open
Dus knielde we ook bij elk Jezuskindje neer maar meest toch ,
was het voor het engeltje dat knikte
en dan zeiden we zachtjes alstublieft , lieve Heer.

Bij het leste stalleke telde mijn bruur de centjes
en hij keek het engeltje meewarig aan.
Het spijt me, zei hij tot het kerstkindje
maar wij moeten nu dan toch heel snel gaan.

We holden toen zo hard dat wij konden
naar het snoepwinkeltje van:Sientje de Prop
en kochten op de valreep voor het sluiten nog gauw een hele grote boterbrok.

Toen die op was en het lekkers was verdwenen
toen kwam de wroeging in ons kinderlijf
en ik zweer u, ik had nog heel lang buikpijn,
van angst, dat gij klein Kerstkind nu heel erg boos op ons zou zijn.

Nu sta ik hier weer, veel jaren ouder maar ik denk er met een glimlach aan terug
een schone droom klein kerstkind in de kribbe,
maar ook, wat ging het leven vlug.

Ingestuurd door Nelly Klijn de Jong

Een bijzonder kijkje in de kerststal...

Moge je een beetje gelijken op de figuren uit de kerststal!

*een beetje op Maria
Ingaand op Gods aanbod om lief te hebben.
Steeds dienstbaar aan anderen....*

*een beetje op Jozef,
dat je iets mag hebben van de bescheidenheid en trouw,
waarmee hij zijn verantwoordelijkheid heeft gedragen...*

*een beetje op de engelen,
boodschappers van goed nieuws
van vrede, vreugde en geluk...*

*een beetje op de herders,
die hun schapen leiden en beschermen...*

*een beetje op de ezel,
één en al oor, luisterbereid en veel verdragend;
moge je ook iets hebben van zijn koppige trouw
om door te zetten op de goede weg....*

*een beetje op de os,
het dier dat trekt,
want trekkers zijn er nodig, voortrekkers en spoortrekkers....*

*en veel, heel veel op het kind,
dat ook in jou iets mag doorstralen van het echte leven
en dat jouw liefde onweerstaanbaar wordt,
iedereen verwarmend....*

Ingezonden door Joop Stokman

Een Argentijnse journalist heeft onlangs aan paus Franciscus gevraagd wat diens ‘recept voor geluk was. De paus deelde zijn tien ingrediënten voor een gelukkig leven.

Paus geeft tien ingrediënten voor een gelukkig leven:

Leven en laten leven

De Romeinen hebben een gezegde dat we als leidraad kunnen nemen: ‘Beweeg je vooruit en laat andere mensen hetzelfde doen.’ Leven en laten leven, dat is de eerste stap naar vrede en geluk.’

Geef jezelf aan anderen

‘Iemand die geïsoleerd leeft loopt het risico om egoïstisch te worden. Stilstaand water is het eerste dat bederft.’

Luister naar ouderen

‘Probeer je welwillend en nederig op te stellen. Ouderen hebben deze wijsheid; zij zijn het geheugen van het volk. Er is geen toekomst voor een volk dat niet zorgt voor bejaarde mensen.’

Neem tijd voor kinderen

‘het consumentisme zorgt ervoor dat wij een gezonde vrijetijdscultuur aan het verliezen zijn, met activiteiten, etc. Kinderen zijn de sleutel tot een gezonde cultuur. Het is voor ouders moeilijk om met hun kinderen te spelen omdat ze vaak vroeg naar hun werk vertrekken en laat thuis komen. Probeer het toch te doen. Zet de televisie ook vaker uit. Televisie is nuttig om nieuws te ontvangen, maar het leidt af van de communicatie tussen de gezinsleden.’

Breng zondagen met de familie door

‘Zondag zou altijd een vrije dag moeten zijn, ook voor arbeiders. De zondag is voor familie.’

Creëer banen voor jonge mensen

‘Wij moeten op innovatieve manieren waardige banen voor jonge mensen creëren. Wanneer jonge mensen geen kansen krijgen, raken ze eerder op het verkeerde pad.’

Zorg voor de schepping

'Milieuvervuiling behoort tot onze grootste uitdagingen. We zouden onszelf moeten afvragen of de mens geen zelfmoord pleegt door op deze verschrikkelijke, tirannieke manier om te gaan met de natuur.'

Stop met negatieve gedachten

'De behoefte om kwaad te spreken over de ander is het kenmerk van een laag zelfbeeld. Het betekent dat ik me zo slecht voel dat ik in plaats van mezelf weer op te tillen, de ander naar beneden haal. Het is gezond om het negatieve snel te vergeten.'

Respecteer het geloof van anderen

'We kunnen anderen inspireren door te getuigen. Door dialoog groeien we dichterbij elkaar toe. Dit is niet hetzelfde als "mensen bekeren"; dat kan verlamdend werken. "Ik praat alleen met jou om jou te overtuigen." Nee! Elke dialoog begint met de eigen identiteit van de sprekers. De kerk groeit door mensen aan te trekken, niet door geforceerde bekeringen.'

Werk aan vrede

'Wij leven in een tijd waarin veel oorlog wordt gevoerd..., oorlog verwoest en de oproep tot vrede moet worden uitgeschreeuwd. Vrede lijkt soms een toestand van rust te zijn, maar vrede is nooit rust. Het is altijd een actieve vrede.'

Met deze wijze en inspirerende woorden van onze geliefde Paus Franciscus wens ik iedereen een Zalig vredig en gelukkig Nieuwjaar!

Nelly Klijn de Jong.

Paus-tweet....

Dear Young people,
Christ asks
you to be wide awake and
alert, to see the things in life
that really matter.

Vrijskaartjes tentoonstelling 'Ik geef om jou'

In Museum Catharijneconvent is t/m 1 maart 2015 de cultuurhistorische tentoonstelling 'Ik geef om jou. Naastenliefde door de eeuwen heen' te zien. Naastenliefde is een actueel thema. Het omzien naar de ander is echter van alle tijden en kent in Nederland eeuwenoude christelijke wortels. Ik geef om jou brengt de ontwikkeling van liefdadigheid in beeld van de Middeleeuwen tot nu.

Naast schilderijen nemen de kleding van een vondeling en een 16e-eeuwse broodtafel u mee in geschiedenis van de naastenliefde, van de zorg voor de armen, de zieken, de kinderen, de ouden van dagen tot aan de doden. Ook ziet u prachtige voorbeelden van de verbeelding van de Naastenliefde als deugd, de Caritas. In het inspiratiehuis op de binnenplaats van het museum presenteren maatschappelijke organisaties voorbeelden van hun vrijwilligersprojecten.

Voor geïnteresseerden heeft het bisdom een aantal vrijskaartjes voor deze tentoonstelling beschikbaar, die aangevraagd kunnen worden per mail (avdels@bisdomdenbosch.nl). Wilt u in de mail uw naam, adresgegevens en het aantal kaartjes (*maximaal 3 stuks*) vermelden? Meer informatie over deze bijzondere tentoonstelling is te lezen op [de site](#) van Museum Catharijneconvent. (184)

Advent

De Advent heeft in de liturgie een dubbel karakter:

1. Het is de voorbereidingstijd op het Kerstfeest, de geboorte van Jezus Christus in onze mensengeschiedenis ruim 2000 jaar geleden.
2. Eveneens is de Advent de periode van verwachting van Jezus' wederkomst op het einde der tijden, wanneer God alles in allen zal zijn.

Advent begint op zondag vier weken voor Kerstmis, dus de zondag tussen 30 november en 21 december; dit jaar begint de Advent derhalve 30 november 2014. De zondagen van deze tijd heten 1e, 2e, 3e, 4e zondag van de Advent.

Zo leven wij in de Advent naar het kerstfeest toe, opdat Jezus, Emmanuel God-met-ons, ook in ons eigen leven geboren mag worden. In deze periode worden wij uitgenodigd een grondhouding van verwachting en openheid aan te nemen. Wij maken ons hart klaar om Hem te ontvangen en opnieuw binnen te laten. De liturgie van de 4 adventszondagen wil die grondhouding ondersteunen en stapsgewijze gestalten geven.

In de kerk komt een adventskrans te hangen. Daar staan vier kaarsen op. Iedere zondag van de Advent wordt er een kaars ontstoken. We zien uit naar de komst van Jezus, 'het Licht der wereld'. Hoe meer kaarsen van de adventskrans branden, hoe meer licht er is, dat wil zeggen hoe dichterbij Jezus, het Licht, nabij is. De adventskrans is gemaakt van dennengroen; groen uit de natuur dat de winter trotseert. Het paarse lint dat doorheen het groen is geslingerd, spoort ons aan tot bezinning en inkeer. De priester draagt in deze adventstijd een paars kazuifel. Paars is de kleur van bezinning, boete en bekering. In de advent wordt het 'Eer aan God' (Gloria) niet gebeden of gezongen. Dit vreugdelied zongen de engelen in Bethlehem bij de geboorte van Jezus. We zingen het in de Advent niet, omdat de Advent een tijd van inkeer is: zo klinkt het met Kerstmis weer als een nieuw lied. Dat nieuwe lied mogen we met Kerstmis met de engelen meezingen, vol blijdschap om de geboorte van Jezus.

De eerste lezingen in de Advent zijn voor het merendeel genomen uit de profeet Jesaja, die Israël op weg zette om de Verlosser te ontvangen. Jesaja schetst verschillende beelden over Diegene die gaat komen. In de Evangelies komen we vaak de laatste grote profeet van het Oude Testament tegen, Johannes de Doper, de voorloper van Jezus. De Advent is liturgisch gezien een 'Mariamaand'. Met Maria zien wij vol verwachting uit naar Jezus die naar ons toekomt

Kerst - mis?

*Het heten de mooiste dagen van het jaar te zijn
gezelligheid vinden bij elkaar,
liefde voelen, warmte aan elkaar.
Nee je wilt geen spelbreker zijn, je knikt ja zeker.
Gezellig. Nee hoor ik mis hem niet!*

*En elke hamer van de klok,
ramt je pijn naar binnen.
Zalig Kerstmis, een vreemde stem is het
die het van binnen automatisch zegt!*

*Die pijn benoemen, mag het begin zijn,
geboortepijn, jij opnieuw geboren.
Een klein kind ben je,
dat door de verdrukking heen,
zichzelf vindt, zichzelf wel moet vinden.
Zou het zo toch nog Kerstmis kunnen zijn?*

*Dat wensen wij je toe, geboortepijn.
Jezelf weer vinden.
Bloot en onomwonden durven zeggen,
waar het op staat. Eng hoor!
Wij willen beginnen: **Zalig Kerstmis!***

Voor allen die een geliefde missen en voelen dat Kerstmis niet meer dezelfde Kerstmis is als voorheen. Heel veel sterkte met: Kerst-mis!
Nelly Klijn de Jong.

Gedoopt

Wij feliciteren de ouders met de geboorte en doop van:

19 oktober: Dex Sprangers, zoon van Dion Sprangers en Hanneke van Helvoirt
16 november: Dylan Hamers, zoon van Kevin Hamers en Roelie Ratelband

Huwelijksjubileum

Wij feliciteren met hun 50-jarig huwelijk:

26 november: Jan Bertens en Paula van Haaren

Overledenen

Wij gedenken onze overledenen:

13 oktober:	Gerrie van den Rijken-Leijtens	74 jaar
2 november:	Dina van den Assem-Marisaël	92 jaar
17 november:	Jeanne Vesters-van der Krabben	91 jaar
20 november:	Ben Schelle	69 jaar

In memoriam Ben Schelle:

Geboren 20 august 1945; overleden 20 november 2014.

Op woensdag 26 november 2014 hebben wij in de kerk van de H.H. Martelaren in den Berndijk met een warme viering afscheid genomen van Ben Schelle.

Ben kwam in 2005 als vrijwilliger bij de kerkhofploeg van de H.H. Martelaren. Hier ontpopte Ben zich als een alleskunner.

Ben kon lassen, was stratenmaker, hij had een tractor met aanhanger die veelvuldig werd ingezet; kortom hij was van alle markten thuis.

Vijf jaar lang zette Ben zich met hart en ziel in voor de parochie, tot Ben in 2010 getroffen werd door een herseninfarct.

Ondanks al zijn wilskracht en doorzettingsvermogen is Ben nooit meer de oude geworden en is op 20 november 2014 overleden.

Wij denken met dankbare herinnering terug aan Ben Schelle en wensen zijn familie heel veel sterkte.